

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Г.Т. , 16.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.Т. в публично заседание на двадесет и седми юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен М. Стоянов

при участието на секретаря Радостина Ил. Стоянова
като разгледа докладваното от Росен М. Стоянов Гражданско дело № 20213220100080 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано на основание искова молба вх. №30/01.03.2021г., депозирана от „Д.А.Ц.” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Д., бул. „Д.” 42, ЕИК 124620676, представлявано от управителя И.Г.И., чрез адв. Д.К. от ВТАК, изм. с допълнителна молба от 27.07.2021 г., с която срещу Т. Ж. К. с ЕГН - *****, с постоянен адрес: гр.Г.Т., ул. „Елин Пелин“ №3, е предявен иск с правно основание 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 318 и сл. от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД, да бъде осъдена Т. Ж. К. с ЕГН - *****, да заплати на „Д.А.Ц.” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Д., бул. „Д.” 42, ЕИК 124620676, представлявано от управителя И.Г.И., сумата от 22 687.50 лв. /двадесет и две хиляди шестстотин осемдесет и седем и 0.50 лева/, от които 21 516.00 лв., представляващи сбор от главници по ф-ра № 0000004007/28.02.2020г., ф-ра № 0000004309/24.04.2020г., ф-ра № 0000004310/24.04.2020г., ф-ра № 0000004543/29.05.2020г. и ф-ра № 0000004627 /30.06.2020г., и 1171,50 лева обезщетение за забава, ведно със законната лихва върху главното задължение, начиная от подаването на настоящата искова молба до окончателното плащане на задължението. Претендират се разноските по водене на делото.

По направено особено искане ведно с исковата молба съдът е допуснал обезпечение на предявения иск, като обезпечението да се извърши чрез налагане на обезпечителна мярка „запор” върху всички банкови сметки на Т. Ж. К. с ЕГН - *****, с постоянен адрес: гр.Г.Т., ул. „Елин Пелин“ №3

в „У.К.Б.“ АД, „БАНКА ДСК“ ЕАД, „ТОКУДА БАНК“ АД, „ЦКБ“ АД, до размера на претендираната сума от 22 679.79 лв. /двадесет и две хиляди шестстотин седемдесет и девет лева и 0.79 стотинки/.

Исковете се основават на следните обстоятелства: въз основа на търговски отношения „Д.А.Ц.“ ЕООД, доставило на ответника стоки - семена и препарати за растителна защита, като за доставките са съставени следните фактури: Ф-ра № 0000004007/28.02.2020г. на стойност 5925.00 лв, дължими до 31.08.2020г. На осн. чл.163а, ал.2 от ЗДДС, сделката е освободена и ДДС е с нулева ставка; Ф-ра № 0000004309/24.04.2020г. на стойност 5415.00 лв., дължими до 30.04.2020г. На осн. чл.163а, ал.2 от ЗДДС, сделката е освободена и ДДС е с нулева ставка; Ф-ра № 0000004310/24.04.2020г. на стойност 3402.00лв. с вкл. ДДС, дължими до 30.09.2020г.; Ф-ра № 0000004543/29.05.2020г. на стойност 4116.00лв. с вкл. ДДС, дължими до 30.09.2020г.; Ф-ра № 0000004627/30.06.2020г. на стойност 2658.00лв. с вкл. ДДС, дължими до 30.09.2020г.

Ответника - купувач по сделката не извършва плащане на дължимите суми по процесните фактури, към момента на подаване на исковата молба всички фактури са изцяло неплатени. Ответникът е задължена по посочените фактури с обща стойност на главницата - 21 516.00лева.

Ответникът в писмен отговор не оспорва наличие на задължение по процесните фактури. Твърди, че е искал от ищеца споразумение за начина на плащане на дължимите по фактурите суми. Ответникът оспорва размерът на исканото обезщетение за забава, като намира че същото следва да бъде преизчислено с начална дата подаване на исковата молба.

Районен съд – Г.Т., като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Съставени от „Д.А.Ц.“ ЕООД, ф-ра № 0000004007/28.02.2020г., ф-ра № 0000004309/24.04.2020г., ф-ра № 0000004310/24.04.2020г., ф-ра № 0000004543/29.05.2020г. и ф-ра № 0000004627 /30.06.2020г. документират извършени от дружеството доставки на стоки обща стойност 21 506.00лв. /двадесет и една хиляди петстотин и шест лева/ с получател Т. Ж. К. с ЕГН - *****. Счетоводните документи са подписани от страните.

Приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице Даринка Д. по допуснатата от съда съдебно-счетоводна експертиза установява, че процесните фактури са осчетоводени от ищеца, като са намерили счетоводен израз в счетоводна сметка 411 – „Клиенти“ и по и по кредита на сметки 702 - „Приход от продажба на стоки“ и 4532 - „Начислен ДДС на продажбите“. Включени са в дневниците за продажби през месеците февруари, април, май и юни 2020год.

По данни, предоставени от ТД на НАП офис Д. фактурите са включени в дневниците за покупки на Т. Ж. К. през месеците февруари 2020г., май 2020г. и февруари 2021г.

Получателят на стоката Т. Ж. К. е ползвала данъчен кредит. Доставчика „Д.А.Ц.“ЕООД е внесъл дължимият се ДДС.

Към момента на изготвяне на заключението, по счетоводни данни на „Д.А.Ц.“ЕООД няма извършено плащане по фактурите. Дължимата главница по процесните фактури е 21 516.00лева с включен ДДС. Общата стойност на обезщетението за забава е 1171.50лв.

Обезщетението за забава по всяка една от тях от деня, следващ падежа на фактурата до предявяване на исковата молба пред съда - 01.03.2021г. е както следва: по фактура № 0000004007/28.02.2020г. - 296.25лв.; по фактура № 0000004309/24.04.2020г. - 451.25лв.; по фактура № 0000004310/24.04.2020г. - 141.75лв.; по фактура № 0000004543/29.05.2020г. - 171.50лв.; по фактура № 0000004627/30.06.2020г. - 110.75лв.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Исковите са с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 318 и сл. от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД.

От събраните по делото доказателства се установява, че между ищеца и ответника са възникнали облигационни отношения по сключени договори за търговска продажба. Договорът за търговска продажба е неформален, с облигационно-вещно действие, чиито основни елементи са предметът и цената. Страните са постигнали съгласие относно предмета и цената – посочени детайлно в представените по делото двустранно подписаните фактури. При търговската сделка продавачът по искане на купувача е длъжен да издаде фактура, а по съгласие на страните и други документи. Фактурата може да се приеме като доказателство, установяващо договор за продажба, тъй като законът не изисква специално сключен писмен договор за продажба на движими вещи, за каквито се касае в случая. За да е така, тя трябва да съдържа всички необходими елементи, квалифициращи договора за продажба като такъв - вид на закупена стока, стойност, начин на плащане, имената на лицата, положили подписа си като получател и предавател, съответното време и място. В настоящия случай фактурите, с които ищецът твърди, че са документирани доставките на ответника, имат номер, дата и място на съставяне, име и фамилия на съставител на документа, подписани са от получател на стоката – представителя на дружеството, т.е. съдържат всички изискуеми според закона данни. Последното установява съдържанието на договорите и факта на изпълнение на задължението на продавача да предаде на купувача стоката.

По делото са установени постигането на съгласие за предмета и цената на договорите, получаването на стоките и размера на задължението. Ответникът не е представил доказателства за погасяване на задължението си за плащане на цената. Искът за главницата е основателен в пълен размер. От датата на подаване на исковата молба ответникът дължи и законната лихва.

Съгласно разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ купувачът е длъжен да заплати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи. В случая страните са уговорили отложено плащане, което се установява от посочения падеж на паричното задължение във фактурите. Следователно от следващия ден купувачът е в забава и дължи обезщетение за неточното си във времето изпълнение на паричното задължение. Съобразно чл. 86, ал. 1 от ЗЗД вр. чл. 309а от ТЗ обезщетението за неизпълнение на парично задължение е в размер на законната лихва от деня на забавата. Размерът на дължимото обезщетение за периода от 30.04.2020г. (изпадане в забава) до 01.03.2021г. (посочен като краен в исковата молба), въз основа данните в заключението на вещото лице, е общо 1171,50 лева. До този размер искът за обезщетение за вреди от неточното във времето изпълнение е доказан.

Като последица от изхода на спора и на основание на чл.78 от ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени заплатените и поискани по гр. дело №00080/2021г. по описа на Районен съд – Г.Т. разноски в размер на 3260,64лева /в това число държавна такса за разглеждане на ИМ -910,64лева; депозит за вещо лице – 500лева, адвокатско възнаграждение - 1500лева/, както и разноски по изп.д.20217370400262 . такси и разноски по ТТРЗЧСИ – 150лева, адвокатско възнаграждение 200лева/.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. Ж. К. с ЕГН - *****, с постоянен адрес: гр.Г.Т., ул. „Елин Пелин“ №3, да заплати на Д.А.Ц.” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Д., бул. „Д.“ 42, ЕИК 124620676, представлявано от управителя И.Г.И., чрез адв. Д.К. от ВТАК, следните суми:

- 21 516.00лева, представляваща сбор от главници по ф-ра № 0000004007/28.02.2020г., ф-ра № 0000004309/24.04.2020г., ф-ра № 0000004310/24.04.2020г., ф-ра № 0000004543/29.05.2020г. и ф-ра № 0000004627 /30.06.2020г., ведно със законната лихва от 01.03.2021г. до окончателното изплащане;

- 1171,50лева, представляващи обезщетение за забава за периода от 30.04.2020г. до 01.03.2021г.

- 3260,64лева, представляващи разноски по производството.

Банкова сметка, по която длъжникът може да плати присъдената сума:
IBAN : BG37RZBB915510 81668910 при „Райфайзенбанк" АД

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Д., в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено и обявено.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Г.Т.: _____